

derfor mig personligt, at man burde have sat Terminen til 1908, men det vandt ikke Tilslutning i Udvalget, og alle ere da enedes om at tiltræde den her foreslaaede Affattelse, som først er fremsat af den højtærede Minister.

Det er de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, og jeg skal tilraade det høje Ting at stemme for disse Forslag. Endnu maa jeg maaske bemærke, at med Betænkningen følger en meget betydelig Mængde Andragender, nogle om en østlig Udvidelse, andre om en vestlig. Ligesom tidligere er der meget divergerende Anskuelser, og det er ikke alene saaledes, at Andragenderne gaa i modsat Retning, men i Betænkningerne fra de to foregaaende Aar vil man finde Andragender, der gaa i modsat Retning af, hvad de samme Folk nu andrage om. Skulde man altsaa bygge paa Andragenderne, vilde det vise sig at være temmelig vanskeligt baade for Udvalget og for det høje Ting at tage Bestemmelse, og jeg tror, det høje Ting med Rolighed kan slutte sig til Forslaget, som det er forelagt af Regeringen, med de nu foreslaaede Ændringer. Planen er jo lagt af 4 sagkyndige Mænd, paa dette Omraade vel de bedste, vi have her, og naar de kunne tilraade den af Regeringen foreslaaede Plan, tror jeg, Rigsdagen med god Samvittighed kan følge Regeringen.

Naar ærede Medlemmer læse de forskellige Andragender, vilde de lægge Mærke til den Kendsgerning, at saa at sige alle, der ere eller have været knyttede til Det forenede Dampskibsselskab, ligesom Det forenede Dampskibsselskab selv, forlange, at man skal blive staaende ved det nuværende og kun give lidt bedre Plads for Selskabets Skibe. Kun et eneste Andragende gaar imod Det forenede Dampskibsselskabs Opfattelse, og det er fra dette Selskabs egne Førere for 3 Aar siden omtrent. Da udtalte de sig frit, men senere fik de Mundkurv paa, og siden den Tid tale de imod, hvad de selv til den Tid androg om. Om Det forenede Dampskibsselskab vil jeg udtale, at det jo har haft stor Fortjeneste af vort Land. Der er ikke Spørgsmaal om, at det til særdeles Tilfredshed for Erhvervslivet i Danmark har besørget Eksporten fra vore forskellige Havne, og det er klart, at alle nødtigt se, at der kommer en Konkurrence op, som kan virke generende for dette Selskab. Thi selv om det maa erkendes, at Selskabet tjener udmærket, navnlig paa Routen Esbjerg—England, har det ogsaa ført den saa godt, at vi vel kunne være

tjente med, at det vedblivende fører den, og jeg tror, at det er almindeligt, at man nødtigt vilde se den gaa over paa f. Eks. udenlandske Hænder. Jeg tror, at der overalt er Sympati for Det forenede Dampskibsselskab. Men naar Selskabet vil slaa sig op til saa at sige at være ene-raadende med Hensyn til, hvorledes Udviklingen skal finde Sted i Esbjerg, mener jeg, at det griber over sin Berettigelse. Det henpeger i det Betænkningen vedhæftede Andragende paa, at det skulde være til Skade for de østlige Havne i vort Land, at Esbjerg fik en Havn, der i høj Grad vilde lette Importen. Jeg tror nu ikke paa, at det vil skade de østlige Havne synderligt. Det vil forøge Importen og lette Erhvervslivet betydeligt, men de østlige Havne ville naturligvis ved deres rige Opland altid beholde saa stor Betydning saavel for Eksporten som for Importen, at de neppe have Grund til at frygte Esbjergs Udvikling. Men alligevel er det karakteristisk, at Det forenede Dampskibsselskab henpeger paa det som en Grund til ikke at udvide Havnen. Det, som Selskabet ønsker, er, at man skal skaffe større Dybde i Indsejlingen og i den Forhavn, hvor det har sine Skibe liggende. Men efter Selskabets Argumentation maatte ogsaa den kraftigere Eksport fra Esbjerg være til Skade for de østlige Havne, saa den Indvending tror jeg, man kan lade ligge.

Hvad selve Besejlingsforholdene angaar, særlig under Isperioder, beder jeg ærede Medlemmer lægge Mærke til de Andragender og Betænkninger, som ere indkomne til Ministeriet. De ville da se, at Modstanderne af en vestlig Havn og en vestlig Indsejling ere alle dem, der have været eller ere knyttede til Det forenede Dampskibsselskab, hvorimod saa at sige alle andre tilraade den vestlige Havn, og blandt dem, jeg særlig vil fremhæve som anerkendende Vesterhavns Betydning og den heldige Beliggenhed af denne Havn og dens Indsejling, ere de Officerer, der gennem en Række af Aar have været knyttede til Opsynet med Fiskeriforholdene derved. Det samme gælder ubetinget Lodserne og ligeledes adskillige Førere af større Dampskibe. Endelig er der ogsaa fra udenlandske Skibsførere kommet Meningsudtalelser paa Foranledning af Købmænd i Esbjerg. Naar ærede Medlemmer nøje gennemgaa alle de forskellige Andragender, der følge med Betænkningen ikke alene fra i Aar, men ogsaa fra foregaaende Aar, tror jeg, de ville komme til